

Noah en het wolkje

Ontwikkeldoel: zelfvertrouwen · Voor kinderen van 4 tot 6 jaar

In de Droomwereld, waar sterren zachtjes gonzen en wolken naar vanille ruiken, hoorde Droompie iets bijzonders.

Ergens, in de echte wereld, was er een kindje dat vandaag iets heel moeilijks had gedaan.

Haar naam was Noah. En zij was vijf jaar oud. En zij was dapperder geweest dan zij zelf wist.

Droompie pakte zijn maanlantaarn, blies de sterrenstof van zijn jas en fluisterde: „vanavond maken we een verhaal voor Noah. Een verhaal waarin zij precies zo dapper mag zijn als vandaag.”

Onderweg kwam hij langs de Fluisterbrug. Daar woonde een klein wolkje dat nooit durfde over te steken. „Ik ben te klein”, zei het wolkje zacht.

„Dat dacht Noah vanochtend ook”, zei Droompie. „En toch deed zij het. Niet omdat ze niet bang was. Maar omdat ze het tóch probeerde.”

Het wolkje keek naar de brug. Toen naar Droompie. En zette één heel klein stapje. En nog een. En nog een.

Aan de overkant lachte het wolkje verbaasd. „Ik deed het gewoon.”

Droompie knikte. „Zo gaat dat. Dapper zijn is niet groot doen. Dapper zijn is één klein stapje, ook als je hart nog bonkt.”

En terwijl de sterren zachtjes verder gonsden, viel Noah in slaap. Met een hart dat rustig werd, en een dag die klopte.

Even napraten

Stel één vraag. Niet drie. Een kind vertelt meer als er ruimte blijft.

- Wat was jouw kleine stapje van vandaag?

- Wanneer bonkte jouw hart een beetje?

- Wie mag morgen jouw wolkje zijn?
